

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) 2018/1541

z dne 2. oktobra 2018

o spremembi uredb (EU) št. 904/2010 in (EU) 2017/2454 glede ukrepov za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sedanji sistem obdavčevanja trgovine med državami članicami temelji na prehodni ureditvi, uvedeni leta 1993, ki je postala zastarela in izpostavljena goljufijam v zelo zapletenem sistemu davka na dodano vrednost (DDV). Komisija je oktobra 2017 predložila zakonodajni predlog, ki določa načela za dokončni sistem DDV za čezmejno trgovanje med podjetji med državami članicami, ki bi temeljil na obdavčitvi čezmejnih dobav v namembni državi članici. Ker lahko traja več let, preden se bo dokončni sistem DDV za trgovanje znotraj Unije v celoti izvajal, so potrebni kratkoročni ukrepi za učinkovitejši in bolj pravočasen boj proti čezmejnimi goljufijam na področju DDV. Izboljšanje in poenostavitev instrumentov za upravno sodelovanje, zlasti Eurofisca, sta prav tako bistvenega pomena v boju proti goljufijam na področju DDV na splošno in za krepitev zaupanja med davčnimi organi pred uvedbo dokončnega režima DDV.
- (2) Za boj proti goljufijam na področju DDV je pogosto potrebno izvajanje uradne preiskave, zlasti kadar davčni zavezanec nima sedeža v državah članicah, v katerih je treba plačati davek. Za zagotavljanje ustreznega izvrševanja DDV ter preprečevanje podvajanja dela in upravnih bremen davčnih organov in podjetij, kadar najmanj dve državi članici menita, da je potrebna uradna preiskava zneskov, ki jih izkaže davčni zavezanec, ki nima sedeža na njenem ozemlju, vendar je tam obdavčljiv, bi morala država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež, opraviti preiskavo, razen če zadevni zavezanec lahko zagotovi zahtevane informacije. Države članice, ki preiskavo zahtevajo, bi morale biti pripravljene državi članici sedeža pomagati z aktivnim sodelovanjem pri preiskavi. Ker so uradniki držav članic prosilk morda bolje seznanjeni z dejstvi in okoliščinami primera in kadar zaprosena država članica ne zahteva uradnikov države članice prosilke, morajo uradniki slednje imeti možnost, da so prisotni pri upravni preiskavi, če so izpolnjeni pogoji za takšno prisotnost v skladu z nacionalno zakonodajo zaprosene države članice. Ob tej priložnosti bi morali imeti uradniki države članice

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 3. julija 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega sveta z dne 23. maja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

prosilke dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprosene države članice na podlagi njihovega posredovanja. Kadar zakonodaja zaprosene države članice vsebuje takšne pogoje za zagotavljanje prisotnosti, bi bilo treba predpostaviti, da bo zaprosena država članica sprejela potrebne ukrepe za izpolnitev teh pogojev. Vsekakor pa bi morali imeti uradniki držav članic prosilk možnost biti prisotni, kadar bi se jim to zdelo potrebno, pri posvetovanjih o preiskavi v zaproseni državi članici z uradniki te države članice, potem ko bi jih o tem obvestili. Uradniki bi na teh posvetovanjih lahko izmenjali informacije in mnenja o poteku preiskave ter predlagali možne ukrepe in o njih razpravljali.

- (3) Posredovanje informacij brez predhodne zahteve pristojnim organom drugih držav članic v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽¹⁾ bi moralo biti čim bolj enostavno in učinkovito. Zato je treba pristojnim organom omogočiti, da informacije pošljejo na druge načine kot s standardnimi obrazci, kadar se jim zdijo ti varni načini bolj primerni in privolijo v njihovo uporabo ali kadar informacije prejmejo od tretje države.
- (4) Oprostitev plačila DDV za uvoz blaga, določena v členu 143(2) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽²⁾ (carinska postopka 42 in 63), se pogosto zlorabi in blago se preusmeri na črni trg, ne da bi bil plačan DDV. Zato je bistvenega pomena, da imajo carinski uradniki, kadar preverjajo, ali so izpolnjene zahteve za uporabo oprostitve, dostop do registra identifikacijskih števil za DDV in rekapitulacijskih poročil. Poleg tega bi morale biti informacije, ki jih carinski organi pregledujejo v okviru tega postopka, na voljo tudi pristojnim organom države članice, v kateri bi se morala opraviti poznejša pridobitev blaga znotraj Skupnosti.
- (5) Zaradi boja proti goljufijam, ki izhajajo iz dvojnega režima DDV, ki velja za vozila, bi morali imeti uradniki za zvezo Eurofisca avtomatičen dostop do podatkov iz registrov vozil. To bi jim omogočilo, da bi hitro ugotovili, kdo je izvedel goljufive transakcije in kje. Tak dostop bi moral biti na voljo prek programske aplikacije Evropski informacijski sistem za prometna in vozniška dovoljenja (EUCARIS), katerega uporaba je za države članice obvezna v skladu s sklepoma Sveta 2008/615/PNZ ⁽³⁾ in 2008/616/PNZ ⁽⁴⁾ glede podatkov iz registrov vozil.
- (6) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje določb o avtomatičnem dostopu do informacij, ki jih pregledujejo carinski organi, in do podatkov iz registrov vozil, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (7) Uredba (EU) št. 904/2010 za namene zagotavljanja uspešnega in učinkovitega nadziranja DDV pri čezmejnih transakcijah določa prisotnost uradnikov v upravnih uradih in med uradnimi preiskavami v drugih državah članicah. Za krepitev zmogljivosti davčnih organov za preverjanje čezmejnih dobav bi morale biti opravljene skupne uradne preiskave, ki bi uradnikom iz dveh ali več držav članic omogočile, da oblikujejo eno samo ekipo in dejavno sodelujejo v skupni uradni preiskavi.
- (8) Za boj proti najhujšim čezmejnimi goljufijam je treba pojasniti in okrepiti upravljanje, naloge in delovanje Eurofisca. Uradnikom za zvezo Eurofisca bi bilo treba omogočiti, da bi lahko hitro dostopali do vseh potrebnih informacij, jih izmenjevali, obdelovali in analizirali ter usklajevali morebitne nadaljnje ukrepe. Vendar pa tako usklajevanje ne pomeni pravice, da se od sodelujoče države članice zahtevajo kakršni koli specifični preiskovalni ukrepi. Prav tako je treba okrepiti boj proti goljufijam na področju DDV na ravni Unije, zlasti tako, da se koordinatorjem za delovna področja Eurofisca omogoči, da od Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) in Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) zahtevajo ciljne informacije. Zato bi morale biti koordinatorjem za delovna področja Eurofisca omogočeno, da Europolu in OLAF pošljejo toliko informacij, kot je potrebno, da v zameno od obeh pridobijo relevantne informacije.
- (9) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje določb o Eurofiscu, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 12).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (10) Z organiziranjem posredovanja zahtevkov za vračilo DDV v skladu s členom 5 Direktive Sveta 2008/9/ES ⁽¹⁾ je mogoče zmanjšati upravna bremena pristojnih organov pri izterjavi neplačanih davčnih obveznosti v državi članici sedeža.
- (11) Države članice lahko OLAF tudi sporočijo relevantne informacije, kadar menijo, da je to primerno. To bi OLAF omogočilo izpolnjevati njegove naloge izvajanja upravnih preiskav goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, in zagotavljati pomoč državam članicam pri usklajevanju njihovega delovanja za zaščito finančnih interesov Unije pred goljufijami.
- (12) Komisija ima lahko dostop do informacij, sporočenih ali zbranih v skladu z Uredbo (EU) št. 904/2010, samo, kolikor je to potrebno za oskrbo, vzdrževanje in razvoj elektronskih sistemov, ki jih gosti Komisija in ki jih uporabljajo države članice za namene te uredbe.
- (13) Za obdelavo osebnih podatkov za namen Uredbe (EU) št. 904/2010 se uporablja Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v institucijah in organih Unije za namene navedene uredbe. Boj proti goljufijam na področju DDV velja za pomemben cilj, ki je v splošnem javnem interesu tako Unije kot njenih držav članic. Za namene doseganja ciljev Uredbe (EU) št. 904/2010, tj. ciljev sodelovanja in izmenjave informacij, ki omogočajo pravilno odmero DDV, spremljanja pravilne uporabe DDV, predvsem pri transakcijah znotraj Skupnosti, in boja proti goljufijam na področju DDV, je primerno določiti specifične in prilagojene omejitve nekaterih pravic in obveznosti, določenih v Uredbi (EU) 2016/679.
- (14) Natančneje, dosledna uporaba pravic in obveznosti, določenih v Uredbi (EU) 2016/679, bi resno ogrozila učinkovitost boja proti goljufijam na področju DDV, saj bi posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zlasti omogočila oviranje preiskav v teku, pa tudi ugotavljanja tveganja. To bi ogrozilo uradne ali sodne poizvedbe, analize, preiskovanje ali postopke, ki se izvajajo v skladu z Uredbo (EU) št. 904/2010. Onemogočilo bi tudi upravno sodelovanje med pristojnimi organi, kar je ključni instrument boja proti goljufijam na področju DDV. Zato bi bilo treba določiti omejitve pravice do preglednih informacij, pravice do prejemanja informacij, kadar so osebni podatki pridobljeni od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravice do prejemanja informacij, kadar osebni podatki niso bili pridobljeni od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravice dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravice do izbrisa, pravice do ugovora obdelavi osebnih podatkov in pravice v zvezi z avtomatiziranim sprejemanjem posameznih odločitev, vključno s profiliranjem. Uveljavljanje teh pravic bi moralo biti omejeno samo toliko časa, kot je potrebno, da se ne ogrozijo cilji, ki se zasledujejo na podlagi člena 1 Uredbe (EU) št. 904/2010. Ta omejitve bi se morala uporabljati samo za določene vrste podatkov iz členov 1, 14 in 17 navedene uredbe, kolikor je to nujno potrebno za zagotovitev skladnosti z zakonodajo o DDV ter z ustreznimi določbami te uredbe.
- (15) Ker cilja. preprečevanja, preiskovanja in odkrivanja utaj DDV ali goljufij na področju DDV, ni mogoče doseči na druge, manj omejevalne načine enakega učinka, so te omejitve strogo potrebne za namen doseganja zadevnega konkretnega namena. Te omejitve so tudi sorazmerne glede na izpad prihodkov za Unijo in države članice, pa tudi glede na ključni pomen dajanja informacij na voljo zaradi učinkovitega boja proti goljufijam. Obdelava in hramba informacij, ki se zbirajo in izmenjujejo v okviru te uredbe, sta omejeni na cilje boja proti goljufijam na področju DDV. Informacije, ki se zbirajo in izmenjujejo v okviru te uredbe, ne zadevajo občutljivih podatkov. Informacije se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni, kar vključuje tudi prepoved obdelave informacij v komercialne namene. Kar zadeva zaščitne ukrepe za preprečevanje zlorab ali nezakonitega dostopa ali prenosa, so v Uredbi (EU) št. 904/2010 že določeni podrobni pogoji glede dostopa pristojnih nacionalnih organov do podatkov in nadaljnje uporabe podatkov, da se uresniči splošni cilj navedene uredbe. Obdobje hrambe podatkov bi moralo biti omejeno na to, kar je nujno potrebno za namen uresničevanja zastavljenih ciljev.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L 44, 20.2.2008, str. 23).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (16) Z Uredbo Sveta (EU) 2017/2454 ⁽¹⁾ je bil spremenjen tudi člen 17 Uredbe (EU) št. 904/2010, ki se začne uporabljati 1. januarja 2021, zato je treba spremeniti Uredbo (EU) 2017/2454, da se posodobi sklicevanje na navedeni člen. Uredba Sveta (EU) 2017/2454 spreminja tudi Prilogo I k Uredbi (EU) št. 904/2010 z začetkom uporabe 1. januarja 2021, zato je treba spremeniti Uredbo (EU) 2017/2454, saj Priloga I ni več potrebna in bi jo bilo torej treba črtati.
- (17) Ker bo za izvajanje določb o avtomatičnem dostopu do informacij, ki jih pregledujejo carinski organi, in do podatkov iz registrov vozil potreben nov tehnološki razvoj, je treba njihovo uporabo odložiti, da bodo lahko države članice in Komisija dosegle ta razvoj.
- (18) Ker ciljev te uredbe, in sicer izboljšanje instrumentov sodelovanja med državami članicami in boj proti čezmejnim goljufijam na področju DDV, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (19) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je 21. marca 2018 dal uradne pripombe.
- (20) Uredbo (EU) št. 904/2010 in Uredbo (EU) 2017/2454 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 904/2010

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

1. člen 7 se spremeni:

- (a) odstavek 3 se črta;
- (b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Zahteva iz odstavka 1 lahko vsebuje obrazložen zahtevek za točno določeno uradno preiskavo. Zaprošeni organ opravi uradno preiskavo in se pri tem po potrebi posvetuje z organom prosilcem. Če zaprošeni organ zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organa prosilca o razlogih za tako stališče.

Ne glede na prvi pododstavek se lahko preiskava zneskov, ki jih za blago, ki ga je dobavil, ali storitve, ki jih je opravil, izkaže ali bi jih moral izkazati davčni zavezanec s sedežem v državi članici zaprosenega organa ter so obdavčljivi v državi članici organa prosilca, zavrne le:

- (a) na podlagi razlogov iz člena 54(1), ki jih oceni zaprošeni organ v skladu z izjavo o najboljših praksah v zvezi z medsebojnim vplivom tega odstavka in člena 54(1), ki se sprejme v skladu s postopkom iz člena 58(2);
- (b) na podlagi razlogov iz člena 54(2), (3) in (4);
- (c) iz razloga, da je zaprošeni organ organu prosilcu že predložil informacije o istem davčnem zavezancu, ki so bile pridobljene v uradni preiskavi, izvedeni pred manj kot dvema letoma.

Kadar zaprošeni organ zavrne uradno preiskavo iz drugega pododstavka iz razlogov, navedenih v točki (a) ali (b), organu prosilcu kljub temu predloži datume in zneske vseh zadevnih dobav, ki jih je davčni zavezanec opravil v zadnjih dveh letih v državi članici organa prosilca.“;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/2454 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 348, 29.12.2017, str. 1).

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Kadar pristojni organi najmanj dveh držav članic menijo, da je potrebna uradna preiskava zneskov iz drugega pododstavka odstavka 4 tega člena, in vložijo skupni obrazloženi zahtevek, v katerem so navedeni sumi ali dokaz za tveganje utaje DDV ali goljufije na področju DDV, zaproseni organ ne zavrne izvedbe preiskave, razen na podlagi razlogov iz točke (b) člena 54(1), člena 54 (2), (3) ali (4). Kadar ima zaprosena država članica že zahtevane informacije, jih pošlje državam članicam prosilkam. Kadar države prosilke niso zadovoljne s prejetimi informacijami, zaproseno državo članico obvestijo, naj nadaljuje uradno preiskavo.

Na zahtevo zaprosene države članice v uradni preiskavi sodelujejo uradniki, ki jih pooblastijo organi prosilci. Taka uradna preiskava poteka skupno in se izvede pod vodstvom in v skladu z zakonodajo zaprosene države članice. Uradniki organa prosilca imajo dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprosenega organa ter lahko opravljajo tudi razgovore z davčnimi zavezanci, če to dopušča zakonodaja zaprosene države članice za njene uradnike. Pooblastila uradnikov organov prosilcev v zvezi s pregledom se izvajajo samo za namen uradne preiskave.

Kadar zaprosena država članica ne zahteva uradnikov države članice prosilke, so uradniki katere koli od držav članic prosilk lahko prisotni pri uradni preiskavi in izvajajo pooblastila iz člena 28(2), v kolikor so izpolnjeni pogoji v skladu z nacionalnim pravom zaprosene države članice. Uradniki teh držav članic prosilk so v vsakem primeru lahko prisotni pri posvetovanjih.

Kadar je predvideno sodelovanje ali prisotnost uradnikov držav članic prosilk, se uradna preiskava izvede le, ko je ta udeležba ali prisotnost za namene uradne preiskave zagotovljena.“;

2. v členu 13 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Informacije se pošljejo s standardnimi obrazci, razen v primerih iz člena 50 ali v posebnih primerih, kadar zadevni pristojni organi menijo, da so drugi varni načini bolj primerni, in privolijo v njihovo uporabo.

Komisija sprejme standardne obrazce z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

3. člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(f) informacije, ki jih zbira v skladu s točkama (a) in (b) člena 143(2) Direktive 2006/112/ES, ter državo porekla, namembno državo, tarifno oznako, valuto, celotni znesek, menjalni tečaj, ceno postavke in neto maso.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi informacij iz točk (a) do (f) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi podatkovne elemente informacij iz točke (f) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

4. člen 21 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Vsaka država članica odobri svojim uradnikom, ki preverjajo zahteve iz člena 143(2) Direktive 2006/112/ES, dostop do informacij iz točk (a) do (c) člena (17)(1) te uredbe, za katere druge države članice odobrijo avtomatični dostop.“;

(b) v odstavku 2 se točka (e) spremeni:

(i) točki (i) in (ii) se nadomestita z naslednjim:

„(i) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije oziroma je namenjen odkrivanju goljufij;

(ii) dostop poteka prek uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij.“;

(ii) točka (iii) se črta;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Glede informacij iz točke (f) člena 17(1) so dostopne naslednje podrobnosti:

(a) identifikacijske številke za DDV, ki jih je izdala država članica prejemnica informacij;

(b) identifikacijske številke za DDV uvoznika ali njegovega davčnega zastopnika, ki dobavlja blago osebam, ki imajo identifikacijsko številko za DDV iz točke (a) tega odstavka;

(c) država porekla, namembna država, tarifna oznaka, celotni znesek in neto masa uvoženega blaga, čemur sledi dobava blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi vsaka oseba iz točke (b) tega odstavka vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV iz točke (a) tega odstavka;

(d) država porekla, namembna država, tarifna oznaka, valuta, celotni znesek, menjalni tečaj, cena postavke in neto masa uvoženega blaga, čemur sledi dobava blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi vsaka oseba iz točke (b) tega odstavka vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV, ki je izdana v drugi državi članici, pod naslednjimi pogoji:

(i) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije oziroma je namenjen odkrivanju goljufij;

(ii) dostop poteka prek uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij.

Vrednosti iz točk (c) in (d) prvega pododstavka so izražene v valuti države članice, ki posreduje informacije, in se nanašajo na vsako postavko za blago v carinski deklaraciji.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi praktične postopke glede pogojev, opredeljenih v točki (e) odstavka 2 tega člena, s čimer državi članici, ki posreduje informacije, omogoči identifikacijo uradnika za zvezo Eurofisca, ki ima dostop do informacij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(e) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi praktične postopke glede pogojev, opredeljenih v točki (e) odstavka 2 in v točki (d) odstavka 2a tega člena, s čimer državi članici, ki posreduje informacije, omogoči identifikacijo uradnika za zvezo Eurofisca, ki ima dostop do informacij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 21a

1. Vsaka država članica odobri pristojnemu organu katere koli druge države članice avtomatičen dostop do naslednjih informacij v zvezi z nacionalnimi registracijami vozil:

(a) identifikacijskih podatkov o vozilih;

(b) identifikacijskih podatkov o lastnikih in imetnikih vozila, v imenu katerih je vozilo registrirano, kot je opredeljeno v zakonu države članice registracije.

2. Dostop do informacij iz odstavka 1 se odobri pod naslednjimi pogoji:
- (a) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije na področju DDV oziroma je namenjen odkrivanju goljufij na področju DDV;
 - (b) dostop poteka prek uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij.

3. Komisija z izvedbenimi akti določi podatkovne elemente in tehnične podrobnosti v zvezi z avtomatično preiskavo informacij iz odstavka 1 tega člena ter praktično ureditev glede pogojev, opredeljenih v odstavku 2 tega člena, s čimer državi članici, ki posreduje informacije, omogoči identifikacijo uradnika za zvezo Eurofisca, ki ima dostop do informacij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

6. člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

Kadar pristojni organi držav članic za namene členov 17 do 21a informacije izmenjujejo z elektronskimi sredstvi, sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izpolnjevanje obveznosti iz člena 55.

Države članice so odgovorne za razvoj svojih sistemov, ki je nujen za izmenjavo teh informacij z uporabo omrežja CCN/CSI ali drugega podobnega varnega omrežja, ki se uporablja za izmenjavo informacij iz člena 21a z elektronskimi sredstvi.“;

7. naslov poglavja VII se nadomesti z naslednjim:

„PRISOTNOST V UPRAVNIH URADIH TER MED URADNIMI PREISKAVAMI IN SKUPNIMI URADNIMI PREISKAVAMI“;

8. člen 28 se spremeni:

- (a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Po dogovoru med organi prosilci in zaprosenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi slednji, lahko uradniki, ki jih pooblastijo organi prosilci, za namene zbiranja in izmenjave informacij iz člena 1 sodelujejo v uradnih preiskavah, ki se izvajajo na ozemlju zaprosene države članice. Take uradne preiskave izvajajo skupaj uradniki organa prosilca in zaprosenega organa ter potekajo pod vodstvom in v skladu z zakonodajo zaprosene države članice. Uradniki organa prosilca imajo dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprosenega organa in lahko opravljajo tudi razgovore z davčnimi zavezanci, če to dopušča zakonodaja zaprosene države članice za njene lastne uradnike.

Če to dopušča zakonodaja zaprosene države članice, imajo uradniki držav članic prosilk enaka pooblastila v zvezi s pregledom kot tista, podeljena uradnikom zaprosene države članice.

Pooblastila uradnikov organov prosilcev v zvezi s pregledom se izvajajo samo za namen uradne preiskave.

Po dogovoru med organi prosilci in zaprosenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi slednji, lahko sodelujoči organi pripravijo skupno poročilo o preiskavi.“;

- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Uradniki organa prosilca, ki so prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavki 1, 2 in 2a, morajo biti vedno zmožni predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedena njihova identiteta in uradni položaj.“;

9. člen 33 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Da bi spodbudili in olajšali večstransko sodelovanje v boju proti goljufijam na področju DDV, se s tem poglavjem vzpostavi mreža za hitro izmenjavo, obdelavo in analiziranje ciljnih informacij o čezmejnih goljufijah med državami članicami ter za koordiniranje morebitnih nadaljnjih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: Eurofisc).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) izvajajo in usklajujejo hitro večstransko izmenjavo ter skupno obdelavo in analizo ciljnih informacij o čezmejnih goljufijah na tematskih področjih, kjer deluje Eurofisc (v nadaljnjem besedilu: delovna področja Eurofisca);

(c) usklajujejo delo uradnikov za zvezo Eurofisca iz člena 36(1) iz sodelujočih držav članic pri ukrepanju na podlagi prejetih opozoril in informacij;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(d) usklajujejo uradne preiskave sodelujočih držav članic v zvezi z goljufijami, ki jih identificirajo uradniki za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), pri čemer niso pristojne, da od držav članic zahtevajo izvedbo uradnih preiskav.“;

10. v členu 34 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice, ki so se odločile sodelovati na delovnem področju Eurofisca, dejavno sodelujejo v večstranski izmenjavi ter pri skupni obdelavi in analiziranju ciljnih informacij o čezmejnih goljufijah med vsemi sodelujočimi državami članicami ter pri koordiniranju morebitnih nadaljnjih ukrepov.“;

11. člen 35 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 35

Komisija nudi Eurofiscu tehnično in logistično podporo. Komisija nima dostopa do informacij iz člena 1, ki se lahko izmenjujejo prek Eurofisca, razen v okoliščinah, določenih v členu 55(2).“;

12. člen 36 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Uradniki za zvezo držav članic izmed uradnikov za zvezo Eurofisca za omejeno obdobje imenujejo predsednika Eurofisca.

Uradniki za zvezo držav članic:

(a) se dogovorijo o vzpostavitvi in ukinitvi delovnih področij Eurofisca;

(b) preučijo morebitna vprašanja, ki se nanašajo na operativno delovanje Eurofisca;

(c) vsaj enkrat na leto ocenijo uspešnost in učinkovitost izvajanja dejavnosti Eurofisca;

(d) potrdijo letno poročilo iz člena 37.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Uradniki za zvezo držav članic, ki sodelujejo na katerem koli delovnem področju Eurofisca (v nadaljnjem besedilu: sodelujoči uradniki za zvezo Eurofisca), izmed sodelujočih uradnikov za zvezo Eurofisca za omejeno obdobje imenujejo koordinatorja za delovna področja Eurofisca.

Koordinatorji za delovna področja Eurofisca:

(a) pregledujejo informacije, ki jih prejmejo od sodelujočih uradnikov za zvezo Eurofisca, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in dajejo vse informacije na voljo drugim sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca; te informacije se izmenjujejo z elektronskimi sredstvi;

(b) zagotavljajo, da so informacije, ki jih prejmejo od sodelujočih uradnikov za zvezo Eurofisca, obdelane in analizirane skupaj z ustreznimi ciljnimi informacijami o čezmejnih goljufijah, sporočenimi ali zbranimi v skladu s to uredbo, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in rezultat dajo na voljo vsem sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca;

(c) dajejo povratne informacije vsem sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca;

(d) predložijo letno poročilo o dejavnostih na delovnem področju uradnikom za zvezo držav članic.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Koordinatorji za delovna področja Eurofisca lahko zahtevajo relevantne informacije od Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) in Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF). V ta namen in v skladu z dogovorom med sodelujočimi na delovnem področju jima lahko posredujejo toliko informacij, kot je potrebno, da prejmejo zahtevane informacije.

4. Koordinatorji za delovna področja Eurofisca dajejo informacije, ki jih prejmejo od Europola in OLAF, na voljo drugim sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca; te informacije se izmenjujejo z elektronskimi sredstvi.

5. Koordinatorji za delovna področja Eurofisca prav tako zagotavljajo, da so informacije, ki jih prejmejo od Europola in OLAF, obdelane in analizirane skupaj z ustreznimi ciljnim informacijami, sporočenimi ali zbranimi v skladu s to uredbo, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in rezultate dajo na voljo sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca.“;

13. člen 37 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 37

Predsednik Eurofisca Odboru iz člena 58(1) predloži letno poročilo o dejavnostih na vseh delovnih področjih.

Komisija z izvedbenimi akti sprejme postopkovno ureditev v zvezi z Eurofiscem. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

14. v členu 48(1) se dodajo naslednji pododstavki:

„Kadar država članica sedeža ugotovi, da ima davčni zavezanec, ki vloži zahtevek za vračilo DDV v skladu s členom 5 Direktive 2008/9/ES, davčne obveznosti v tej državi članici sedeža, lahko zaprosi za soglasje davčnega zavezanca glede nakazila vračila DDV neposredno tej državi članici, da se poravnajo neporavnane davčne obveznosti. Če davčni zavezanec soglaša s tem nakazilom, država članica sedeža sporoči državi članici vračila znesek, glede katerega je bilo pridobljeno soglasje, država članica vračila pa v imenu davčnega zavezanca ta znesek nakaže državi članici sedeža. Država članica sedeža obvesti davčnega zavezanca, ali je z nakazanim zneskom svoje davčne obveznosti, ki izhajajo iz nacionalnega prava in upravnih praks, poravnal v celoti ali le delno. Vendar pa nakazilo vračila DDV državi članici sedeža ne vpliva na pravico države članice vračila, da izterja obveznosti, ki jih ima davčni zavezanec do nje.

Kadar so davčne obveznosti v državi članici sedeža sporne, lahko država članica sedeža s soglasjem davčnega zavezanca uporabi nakazilo zneskov vračila kot ukrep zadržanja, pod pogojem, da se v tej državi članici zagotavlja učinkovit sodni nadzor.“;

15. naslov poglavja XIII se nadomesti z naslednjim:

„RAZMERJA DO KOMISIJE TER DRUGIH INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ UNIJE“;

16. v členu 49 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Države članice lahko OLAF sporočijo relevantne informacije, da lahko OLAF v skladu s svojim mandatom preuči ustrezne ukrepe. Kadar so te informacije prejele od druge države članice, lahko slednja zahteva, da je za posredovanje informacij potrebno njeno predhodno soglasje.“;

17. člen 55 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti organ Komisije za varnostno akreditacijo, imajo lahko dostop do teh informacij samo, kolikor je to potrebno za oskrbo, vzdrževanje in razvoj elektronskih sistemov, ki jih gosti Komisija in ki jih uporabljajo države članice za izvajanje te uredbe.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Vsako shranjevanje, obdelavo ali izmenjavo informacij iz te uredbe ureja uredba (EU) 2016/679 (*) in (ES) št. 45/2001 (**) Evropskega parlamenta in Sveta. Vendar pa države članice za namene pravilne uporabe te uredbe omejijo obseg obveznosti in pravic, opredeljenih v členih 12 do 15, 17, 21 in 22 Uredbe (EU) 2016/679. Take omejitve so omejene na to, kar je nujno potrebno za zaščito interesov iz točke (e) člena 23(1) navedene uredbe, zlasti:

(a) da bi pristojnim organom držav članic omogočili ustrezno opravljanje nalog za namene te uredbe ali

(b) da bi se izognili oviranju uradnih ali sodnih poizvedb, analiz, preiskav ali postopkov za namene te uredbe ter zagotovili, da ni ogroženo preprečevanje, preiskovanje in odkrivanje davčne utaje in davčnih goljufij.

Obdelava in shranjevanje informacij iz te uredbe se izvajata samo za namene iz člena 1(1) te uredbe, informacije pa se nadalje ne obdelujejo na način, ki je nezdržljiv s temi nameni. Prepovedana je obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe v kakršne koli druge namene, npr. komercialne. Rok hrambe teh informacij se omejuje, kolikor je potrebno za doseganje teh namenov. Rok hrambe informacij iz člena 17 te uredbe se določijo glede na zastaralne roke, ki jih določa zakonodaja zadevnih držav članic, vendar niso daljši kot deset let.

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(**) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).“;

18. v členu 58 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar koli se navaja ta odstavek, se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

19. Priloga I se črta.

Člen 2

Spremembe Uredbe (EU) 2017/2454

Člen 1 Uredbe (EU) 2017/2454 se spremeni:

1. točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) v členu 17 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi informacij iz točk (a) do (f) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).““;

2. točka 8 se črta.

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točka 3(a), (b) in (c), točka 4(a), (c) in (e) ter točke 5, 6 in 14 člena 1 se uporabljajo od 1. januarja 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 2. oktobra 2018

Za Svet
Predsednik
H. LÖGER
